

ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

ชลิตา ชมลีดา*

กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนชลราษฎรอำรุง

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้เพื่อศึกษาและทำนายปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง กลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 240 คน ได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยเป็นแบบสอบถาม วิเคราะห์ข้อมูลโดยหาค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม (X_4) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2) ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน (X_1) ซึ่งปัจจัย ทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาได้ร้อยละ 70.50 และได้้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการพยากรณ์ได้ดังนี้

$$\text{รูปคะแนนดิบ ได้แก่ } Y' = 0.839 + 0.484(X_4) + 0.206(X_2) + 0.128(X_1)$$

$$\text{รูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่ } Z'_Y = 0.531(ZX_4) + 0.234(ZX_2) + 0.150(ZX_1)$$

คำสำคัญ: ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา, แรงสนับสนุนทางสังคม, การจัดการเรียนรู้, นโยบายของโรงเรียน

*ผู้ประพันธ์บทความ: นางสาวชลิตา ชมลีดา กลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษา โรงเรียนชลราษฎรอำรุง
Email: Chalita.Chomseeda@gmail.com

FACTORS AFFECTTING THE SEXUALITY EDUCATION LITERACY OF STUDENTS OF CHONRADSADORNUMRUNG SCHOOL

Chalita Chomseeda*

Health and Physical Education Department, Chonradsadornumrung School

Abstract

The purposes of this research were to study and create equations to predict Sexuality Education Literacy of Students of Chonradsadornumrung School. The samples consisted of 240 Students were selected using stratified random sampling from Students of Chonradsadornumrung School in Academic Years 2022. The research instrument was a rating-scale questionnaire. The data were then analyzed in terms of descriptive statistics, Pearson correlation, and Stepwise Multiple Regression Analysis.

The results of the research found that there are 3 factors that affect the knowledge of sexual education of Chonradsadornumrung School students with statistical significance at the .01 level. They are arranged in order from the factors that have the most impact to the least: Factors of social support (X₄), learning management factors (X₂), school policy factors (X₁). These 3 factors can together predict 70.50% of Sexuality Education Literacy and have taken the coefficient of the forecast to write the forecast equation as follows:

In term of raw scores were: $Y' = 0.839 + 0.484(X_4) + 0.206(X_2) + 0.128(X_1)$

In term of standard scores were: $Z'_Y = 0.531(ZX_4) + 0.234(ZX_2) + 0.150(ZX_1)$

Keywords: Sexuality Education Literacy, Social support, Learning management, School Policy

*Corresponding Author: Chalita Chomseeda, Health and Physical Education Department, Chonradsadornumrung School. Email: Chalita.Chomseeda@gmail.com

บทนำ

ความรู้ทางเพชวาทศึกษาเป็นความสามารถของบุคคลที่จะมีความเข้าใจเพชวาทศึกษา การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเพชวาทศึกษา การตัดสินใจและการเผชิญปัญหาเกี่ยวกับเพชวาทศึกษาการปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและ การประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับเพชวาทศึกษา (Sombat, 2022) ซึ่ง Ministry of Education (2018) ได้กำหนดให้จัดให้มีการเรียนการสอนเรื่องเพชวาทศึกษาและทักษะชีวิตให้เหมาะสมกับช่วงวัย ให้สอดคล้องกับเนื้อหาและกระบวนการเรียนรู้ในเรื่องเพศ ติดตามและประเมินผลอย่างเป็นระบบ รวมถึงจัดหาและพัฒนาผู้สอนให้มีความรู้ความสามารถ มีทัศนคติที่ดีและมีทักษะการสอนที่เหมาะสม และให้คำปรึกษาในเรื่องการป้องกันและแก้ไขปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นแก่นักเรียน โดยเพชวาทศึกษาเป็นการจัดการเรียนการสอนเกี่ยวกับเรื่องเพศ ทั้งในส่วนของอัตลักษณ์ทางเพศ ความพึงพอใจทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ พัฒนาการทางเพศในแต่ละช่วงวัย การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล สุขภาวะทางเพศ และมีจิตสำนึกวัฒนธรรมที่ส่งผลกระทบต่อเรื่องเพศเพื่อให้สามารถเลือกดำเนินชีวิตทางเพศอย่างเป็นสุขและปลอดภัย (Ratanaphan, 2020) โดยโรงเรียนชลราษฎรอำรุงได้เห็นความสำคัญของเพชวาทศึกษาและเป็นการตอบสนองนโยบายของชาติจึงได้กำหนดให้มีการจัดการเรียนรู้เพชวาทศึกษาในรายวิชาสุขศึกษาในเนื้อหา อัตลักษณ์ทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ พัฒนาการทางเพศในแต่ละช่วงวัย การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น สุขภาวะทางเพศ และมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพชวาทศึกษาให้นักเรียนเห็นความสำคัญของเพชวาทศึกษา จัดหาสิ่งอำนวยความสะดวกเพื่อการสนับสนุนการสร้างองค์ความรู้ รวมถึงส่งเสริมและพัฒนาบุคลากรครูในกลุ่มสาระการเรียนรู้สุขศึกษาและพลศึกษาอย่างต่อเนื่อง

ปัจจุบันปัญหาเรื่องเพศสำหรับนักเรียนยังคงเป็นเรื่องที่ต้องรีบเร่งพัฒนาการเปลี่ยนแปลงเพชวาทศึกษาเปลี่ยนแปลงทางเพชวาทศึกษาอย่างอาจจะไม่ตรงกับกรอบปฏิบัติวัฒนธรรม ทางเพศและค่านิยมทางเพศของคนในสังคม ทำให้ก่อให้เกิดผลเสียกับตัวผู้ปฏิบัติเอง การขาดมาตรการในการป้องกันและจัดการกับปัญหาการรังแก ในกลุ่มนักเรียนทั่วไป ทำให้สถานการณ์ปัญหาการรังแกดำรงอยู่ และการขาดมาตรการดังกล่าวสำหรับกลุ่มนักเรียนที่เป็นหรือถูกมองว่าเป็นคนข้ามเพศหรือคนรักเพศเดียวกัน ยิ่งทำให้สถานการณ์การรังแกในเด็กนักเรียนกลุ่มนี้รุนแรงเพิ่มมากขึ้น (Dhedchawanagon and Wiwatwongwana, 2017) โดย Astle et al. (2021) ได้กล่าวว่าการสอนเพชวาทศึกษานั้นล่าสมัยและไม่เพียงพอต่ออัตราความชุกของการติดเชื้อทางเพศสัมพันธ์และการตั้งครรภ์ในวัยรุ่น ความไม่เพียงพอของกระบวนการทัศนเพชวาทศึกษาในปัจจุบัน และ Chaimano and Ongkasing (2018) ได้กล่าวว่า ภาวะวิกฤติของปัญหาการตั้งครรภ์ในวัยรุ่นมีแนวโน้มเกิดการตั้งครรภ์อายุน้อยลงและเพิ่มจำนวนมากขึ้น ซึ่งส่วนใหญ่จะเกิดจากความล้มเหลวของการให้ความรู้เรื่องเพชวาทศึกษา การมีปัญหภายในครอบครัว เทคโนโลยีที่ทันสมัยเข้ามามีบทบาทในวิถีชีวิตของวัยรุ่นมากขึ้น ทำให้เกิดพฤติกรรม การเลียนแบบ Alzate et al. (2020) พบว่า การตั้งครรภ์ในวัยรุ่นส่งผลกระทบต่อพัฒนาการทางจิตใจ และส่งผลเสียต่อโอกาสทางการศึกษา โดยอัตราการตั้งครรภ์ของวัยรุ่นทั่วโลกอยู่ที่ประมาณ 46 ต่อเด็กสาววัยรุ่น 1,000 คน

ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีความสนใจในการศึกษาถึงปัจจัยที่ส่งผลกระทบต่อความรู้ทางเพชวาทศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง โดยการศึกษาระดับความรู้ทางเพชวาทศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง และนำปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางเพชวาทศึกษา คือ ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ด้านแรงสนับสนุนทางสังคมมาทำนายอิทธิพลต่อความรู้ทางเพชวาทศึกษา เพื่อศึกษาและนำมาเป็นข้อมูลในการวางแผนพัฒนาความรู้ทางเพชวาทศึกษาของนักเรียนให้มีประสิทธิภาพต่อไป

วัตถุประสงค์งานวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง
2. เพื่อสร้างสมการพยากรณ์ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

วิธีดำเนินการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

งานวิจัยเรื่องปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง ครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงสำรวจเน้นการศึกษาปัจจัยที่สามารถทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง โดยมีประชากรเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 3,430 คน และกลุ่มตัวอย่างเป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 1-6 โรงเรียนชลราษฎรอำรุง ปีการศึกษา 2565 จำนวน 240 คน โดยขนาดกลุ่มตัวอย่างสำหรับการวิเคราะห์หาค่าตัวแปร ซึ่ง Hair et al. (2019) ได้แนะนำไว้ว่าควรมีอัตราส่วนระหว่างกลุ่มตัวอย่างต่อตัวแปรไม่ควรน้อยกว่า 10: 1 โดยการวิจัยครั้งนี้จะใช้อัตราส่วน 60: 1 ซึ่งได้มาจากการสุ่มตัวอย่างแบบแบ่งชั้น (Stratified Random Sampling) แบ่งเป็นระดับชั้นปีที่ 1-6 ชั้นปีละ 40 คน เท่าๆ กัน

ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

ตัวแปรทำนาย

1. ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน
2. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้
3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน
4. ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม

ตัวแปรตาม

ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา ประกอบด้วย 1) ความเข้าใจเพศวิถีศึกษา 2) การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเพศวิถีศึกษา 3) การตัดสินใจและการเผชิญปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา 4) การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา

สมมุติฐานการวิจัย

ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน ด้านการจัดการเรียนรู้ ด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนด้านแรงสนับสนุนทางสังคมอย่างน้อยหนึ่งปัจจัยสามารถทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาได้

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถามปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงจำนวน 5 ฉบับ หากคุณภาพเครื่องมือโดยหาความเที่ยงตรงจากผู้เชี่ยวชาญจำนวน 5 ท่าน ตรวจสอบและหาความเที่ยงตรงเนื้อหา โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (IOC) และหาค่าความเชื่อมั่นโดยการทดลองใช้ (try out) กับนักเรียน ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟาของครอนบาช (Cronbach's Alpha Coefficient) โดยเครื่องมือมีคุณภาพดังนี้

1. แบบสอบถามด้านนโยบายของโรงเรียนจำนวน 5 ข้อ (IOC = 0.80-1.00, α = 0.90)
2. แบบสอบถามปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้จำนวน 5 ข้อ (IOC = 0.80-1.00, α = 0.89)
3. แบบสอบถามด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียนจำนวน 5 ข้อ (IOC = 0.80-1.00, α = 0.90)
4. แบบสอบถามด้านแรงสนับสนุนทางสังคมจำนวน 5 ข้อ (IOC = 0.80-1.00, α = 0.88)
5. แบบสอบถามความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจำนวน 16 ข้อ (IOC = 0.80-1.00, α = 0.92)

โดยใช้เกณฑ์การแปลผลคะแนนเฉลี่ยตามแนวคิดของ Srisa-ard (2017) ดังนี้

ค่าเฉลี่ย 4.50 - 5.00 หมายถึง มีอยู่ในระดับมากที่สุด

ค่าเฉลี่ย 3.50 - 4.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับมาก

ค่าเฉลี่ย 2.50 - 3.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับปานกลาง

ค่าเฉลี่ย 1.50 - 2.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับน้อย

ค่าเฉลี่ย 1.00 - 1.49 หมายถึง มีอยู่ในระดับน้อยที่สุด

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยดำเนินการวิเคราะห์ค่าสัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรทำนาย เพื่อป้องกันการเกิดปัญหาความร่วมกัน (Multicollinearity) พบว่า อยู่ระหว่าง 0.685 – 0.798 ซึ่งตัวแปรมีความสัมพันธ์ไม่เกิน 0.80 และจากการตรวจสอบความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรอิสระพบว่าค่าความทนทาน (Tolerance) ของตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่าไม่ใกล้ศูนย์ (> 0.3) และ ค่าปัจจัยการขยายตัวของความแปรปรวน (Variance Inflation Factor: VIF) ของตัวแปรอิสระทุกตัวมีค่า น้อยกว่า 10 ดังนั้นจึงสรุปได้ว่าตัวแปรทำนายทุกตัวไม่มีระดับความสัมพันธ์ซึ่งกันและกันจึงถือว่า ผ่านข้อตกลงเบื้องต้นในการวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณ

2. ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยกลุ่มตัวอย่างตามคุณสมบัติที่กำหนดไว้เมื่อสุ่มกลุ่มตัวอย่างได้แล้ว ผู้วิจัยขอความร่วมมือในการทำวิจัยพร้อมทั้งชี้แจงวัตถุประสงค์ของการทำวิจัยให้ทราบ และนำแบบสอบถามไปดำเนินการเก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 240 คน โดยผู้วิจัยเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง พร้อมผู้ช่วย ซึ่งผู้วิจัยได้ชี้แจงขั้นตอนในการเก็บรวบรวมข้อมูลแก่ผู้ช่วยวิจัยเป็นอย่างดี

การวิเคราะห์ข้อมูล

1. หาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของระดับปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

2. วิเคราะห์ปัจจัยที่สามารถทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง โดยวิเคราะห์การถดถอยพหุคูณแบบขั้นตอน (Stepwise Multiple Regression Analysis) เพื่อทดสอบสมมติฐาน โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ผลการวิจัย

1. การศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง โดยหาค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน พบว่า ระดับของปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม และระดับของความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงโดยรวมอยู่ในระดับมาก ดังตารางที่ 1-2

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม

ปัจจัย	$\bar{x}$	S.D.	ระดับ
1. ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน	4.03	0.84	มาก
2. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้	4.18	0.81	มาก
3. ปัจจัยด้านสิ่งแวดล้อมในโรงเรียน	3.97	0.90	มาก
4. ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม	4.26	0.78	มาก

ตารางที่ 1 แสดง ระดับของปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยด้านสิ่งอำนวยความสะดวกในโรงเรียน ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคมอยู่ในระดับมาก

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา	$\bar{X}$	S.D.	ระดับ
1. ความเข้าใจเพศวิถีศึกษา	4.37	0.74	มาก
2. การเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศเพศวิถีศึกษา	4.26	0.81	มาก
3. การตัดสินใจและการเผชิญปัญหาเกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา	4.03	0.86	มาก
4. การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมและการประยุกต์ใช้ความรู้เกี่ยวกับเพศวิถีศึกษา	4.45	0.76	มาก
รวม	4.28	0.71	มาก

ตารางที่ 2 แสดง ระดับของความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงโดยรวมอยู่ในระดับมาก

2. การสร้างสมการพยากรณ์ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง พบว่า มีทั้งหมด 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง ดังตารางที่ 3-4

ตารางที่ 3 การวิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อค้นหาปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

แหล่งความแปรปรวน	SS	df	MS	F	p
Regression	86.333	3	28.778	191.797	0.000**
Residual	35.410	236	.150		
Total	121.743	239			

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์ความแปรปรวน พบว่า มีทั้งหมด 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุง

ตัวพยากรณ์	b	Std. Error	β	t	p
ค่าคงที่	0.839	0.146	-	5.758	0.000**
1. ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม (X_4)	0.484	0.051	0.531	9.567	0.000**
2. ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2)	0.206	0.056	0.234	3.657	0.000**
3. ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน (X_1)	0.128	0.048	0.150	2.696	0.008**
Adjusted R ² 0.705					

** มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

ตารางที่ 4 แสดงปัจจัยจำนวน 3 ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม (X_4) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2) ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน (X_1) ซึ่งปัจจัย ทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาได้ร้อยละ 70.50 และได้นำค่าสัมประสิทธิ์ของตัวพยากรณ์มาเขียนสมการพยากรณ์ในรูปคะแนนคะแนนดิบได้ดังนี้

$$Y' = 0.839 + 0.484(X_4) + 0.206(X_2) + 0.128(X_1)$$

จากสมการถดถอยแสดงว่าค่าคงที่ของความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษามีค่าเท่ากับ 0.839 โดยหากมีแรงสนับสนุนทางสังคมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.484 คะแนน หากการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.206 คะแนน และหากนโยบายของโรงเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.128 คะแนน สมการพยากรณ์ในรูปคะแนนมาตรฐาน ได้แก่

$$Z'_Y = 0.531(ZX_4) + 0.234(ZX_2) + 0.150(ZX_1)$$

จากสมการถดถอยมาตรฐานแสดงว่า โดยหากมีแรงสนับสนุนทางสังคมเพิ่มขึ้น 1 คะแนน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.531 คะแนนมาตรฐาน หากมีการจัดการเรียนรู้เพิ่มขึ้น 1 คะแนนมาตรฐาน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.234 คะแนนมาตรฐาน และหากมีนโยบายของโรงเรียนเพิ่มขึ้น 1 คะแนนมาตรฐาน คาดว่าความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาจะเพิ่มขึ้น 0.150 คะแนนมาตรฐาน

อภิปรายผลการวิจัย

1. ความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงโดยรวมอยู่ในระดับมาก เพราะโรงเรียนชลราษฎรอำรุงได้เห็นความสำคัญของเพศวิถีศึกษาจึงมีการจัดการเรียนรู้เพศวิถีในรายวิชาสุขศึกษา และมีกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถีศึกษาให้กับนักเรียนอย่างต่อเนื่องสอดคล้องกับ Sombat (2022) พบว่าความรอบรู้ด้านเพศวิถีศึกษาและทักษะชีวิต สำหรับวัยรุ่น อายุ 10 - 19 ปี อยู่ในระดับมาก Chaimano and Ongkasing (2018) ได้กล่าวว่า ควรส่งเสริมการเรียนการสอนเพศวิถีศึกษาในโรงเรียนให้นักเรียนตระหนักถึงความสำคัญของเรื่องเพศวิถีในการป้องกันการตั้งครรภ์วัยรุ่น

2. ปัจจัยที่ส่งผลต่อความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 มี 3 ปัจจัย โดยเรียงลำดับจากปัจจัยที่ส่งผลมากที่สุดไปหาน้อยที่สุด ได้แก่ ปัจจัยด้านแรงสนับสนุนทางสังคม (X_4) ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ (X_2) ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียน (X_1) ซึ่งปัจจัย ทั้ง 3 นี้สามารถร่วมกันทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาได้ร้อยละ 70.50 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ ซึ่งแต่ละปัจจัยสามารถอภิปรายได้ดังนี้

2.1 แรงสนับสนุนทางสังคมเป็นปัจจัยที่สำคัญที่สุดในทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษาเพราะครอบครัวของนักเรียนเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติกับบุคคลต่างเพศด้วยความเท่าเทียมและไม่ปิดกั้นให้มีเพื่อนต่างเพศ อีกทั้งยังสามารถตอบข้อซักถามของนักเรียนเมื่อมีข้อสงสัยเกี่ยวกับเรื่องเพศวิถี รวมถึงครูเป็นตัวอย่างที่ดีในการปฏิบัติทางเพศวิถีโดยการให้เกียรติผู้อื่น ๆ ให้นักเรียนแสดงออกทางเพศได้อย่างอิสระ และเพื่อนๆ ยังเป็นปฏิบัติตนให้ตัวอย่างที่ดีในทำให้เข้าใจความแตกต่างต่างระหว่างบุคคลอีกด้วย สอดคล้องงานวิจัย Chaimano and Ongkasing (2018) พบว่า บริบททางสังคมและวัฒนธรรม สื่อสังคมออนไลน์ ช่องว่างในทัศนคติเรื่องเพศระหว่างวัยรุ่นกับผู้ใหญ่ สัมพันธภาพภายในครอบครัว สภาพเศรษฐกิจ ซึ่งนำไปสู่การมีเพศสัมพันธ์ในวัยรุ่นจนเกิดการตั้งครรภ์ขึ้นมา ควรมีการเสริมสร้างบทบาทของสถาบันครอบครัวในการเรียนรู้เพศศึกษาและเพศวิถีศึกษา และสอดคล้องกับ Ratanaphan (2020) ได้กล่าวว่าเพศวิถีศึกษาเป็นเรื่องใกล้ตัวที่มีความสำคัญและส่งผลกระทบต่อบุคคล ครอบครัว ชุมชนและท้องถิ่น ทั้งนี้เพื่อให้บุคคลในสังคม ได้แก่กลุ่มเด็กและเยาวชนที่อยู่ในสถานะผู้เรียน กลุ่มพ่อแม่ผู้ปกครองบุคคลในครอบครัว ตลอดจนสมาชิกในท้องถิ่นชุมชน และสังคมตระหนักถึงความสำคัญและหาแนวทางปฏิบัติเพื่อให้สมาชิกที่มีเพศวิถีต่างๆ กันสามารถอยู่ร่วมในสังคมร่วมกันได้อย่างมีความสุข Robinson et al. (2017) การรับรู้ของผู้ปกครองเกี่ยวกับความเกี่ยวข้องกับความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา มีผลต่อพฤติกรรมของนักเรียน และควรเป็นแนวทางการทำงานร่วมกันระหว่างครอบครัวและโรงเรียนในการให้คำปรึกษาเรื่องเพศและ Scull et al. (2022) พบว่า การสื่อสารด้านสุขภาพทางเพศกับผู้ปกครอง จะสามารถลดความรุนแรงเรื่องเพศของนักเรียนชายได้ และการใช้สื่อสุขภาพทางเพศ และการสื่อสารด้านสุขภาพทางเพศกับผู้ปกครองมีความสัมพันธ์ทางบวกกับพฤติกรรมทางเพศของนักเรียนมัธยมปลาย

2.2 การจัดการเรียนรู้เป็นปัจจัยที่ 2 ในทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา เพราะครูให้ความสำคัญกับนักเรียนทุกคนในการสอนรายวิชาที่เกี่ยวกับเพศวิถี กิจกรรมการสอนรายวิชาที่เกี่ยวกับเพศวิถีทำให้นักเรียนเข้าใจและยอมรับความแตกต่างระหว่างบุคคล อีกทั้งยังมีการปรับรูปแบบกิจกรรมที่ส่งเสริมความแตกต่างทางเพศและสามารถสร้างความเข้าใจในการอยู่ร่วมกับผู้อื่น นำไปปรับพฤติกรรมได้ รวมทั้งยังสามารถป้องกันปัญหาทางเพศของสังคมได้ สอดคล้องกับ Ratanaphan (2020) ได้กล่าวว่าการเรียนรู้เพศวิถีศึกษาจะช่วยให้เข้าใจเกี่ยวกับ อัตลักษณ์ทางเพศความพึงพอใจทางเพศ พฤติกรรมทางเพศ พัฒนาการทางเพศในแต่ละช่วงวัย การมีสัมพันธภาพกับผู้อื่น การพัฒนาทักษะส่วนบุคคล สุขภาวะทางเพศ ความรู้เรื่องเพศศึกษาเป็นความรู้ที่โรงเรียนจะต้องจัดหลักสูตรและกิจกรรมการเรียนรู้ให้ผู้เรียนให้เหมาะสม Alzate et al. (2020) การให้ความรู้ด้านสุขภาพทางเพศอย่างรอบด้าน เป็นกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพในการปรับปรุงสุขภาพทางเพศของวัยรุ่น อิทธิพลของสื่อที่มีต่อความรู้ความเข้าใจและพฤติกรรมทางเพศ

2.3 นโยบายของโรงเรียนเป็นปัจจัยที่ 3 ในการทำนายความรอบรู้ทางเพศวิถีศึกษา เพราะโรงเรียนมีนโยบายส่งเสริมเรื่องเพศวิถีศึกษาโดยการจัดกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับเพศวิถี ส่งเสริมการแสดงออกทางเพศของนักเรียนและบุคคลากรครู และนโยบายป้องกันและแก้ปัญหาการล่วงละเมิดหรือการคุกคามทางเพศในโรงเรียน สอดคล้องกับ Dhedchawanagon and Wiwatwongwana (2017) พบว่า โรงเรียนควรมีมาตรการในการส่งเสริมให้เกิดการยอมรับในเรื่องความหลากหลายทางเพศ โรงเรียนจะต้องมีนโยบายเกี่ยวกับความรุนแรงบนฐานเพศวิถี โดยเฉพาะอย่างยิ่งในประเด็นของการรังแก โดยมีเป้าหมายที่กลุ่มนักเรียนที่เป็นหรือถูกมองว่าเป็นคน

ข้ามเพศหรือคนรักเพศเดียวกัน ในขณะที่ Ezer et al. (2020) พบว่า โรงเรียนมีความสัมพันธ์กับประสิทธิภาพในการส่งเสริมความรู้เพศวิถีศึกษาของนักเรียน ความรู้และพฤติกรรมเกิดจากการส่งเสริมและนโยบายของโรงเรียน ซึ่งเป็นไปในทิศทางเดียวกันกับ Bragg et al. (2021) ที่พบว่า โรงเรียนจะสามารถช่วยให้นักเรียนเข้าใจและนำไปสู่การปฏิบัติเกี่ยวกับความสัมพันธ์และเพศวิถีศึกษาความยินยอมและสิทธิเสรีภาพเรื่องเพศ อีกทั้งสอดคล้องกับ Corcoran et al. (2020) ที่ได้กล่าวว่า การพัฒนาโครงการด้านสุขภาพทางเพศและการให้คำปรึกษาในโรงเรียน จะช่วยการปรับปรุงความรู้ด้านสุขภาพทางเพศและส่งเสริมพฤติกรรมทางเพศของวัยรุ่นให้เหมาะสมยิ่งขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

จากการวิจัย พบว่า ปัจจัยแรงสนับสนุนทางสังคม ปัจจัยด้านการจัดการเรียนรู้ ปัจจัยด้านนโยบายของโรงเรียนสามารถร่วมกันทำนายความรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนโรงเรียนชลราษฎรอำรุงได้ ซึ่งผลการวิจัยครั้งนี้ สามารถใช้เป็นแนวทางให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องไม่ว่าจะเป็นผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้ากลุ่มสาระการเรียนรู้ สุขศึกษาและพลศึกษา ครู เจ้าหน้าที่ ตลอดจนผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องสามารถนำไปใช้เป็นข้อมูลประกอบการพิจารณาในการวางแผนนโยบายเกี่ยวกับความรู้ทางเพศวิถีศึกษา การจัดกิจกรรมเสริมและการส่งเสริมความรู้ทางเพศวิถีศึกษาอย่างต่อเนื่อง ให้ความสำคัญกับการจัดการเรียนรู้วิชาเพศวิถีศึกษา มีนโยบายที่แสดงถึงความเท่าเทียมเรื่องเพศทั้งบุคลากรและนักเรียน

ข้อเสนอแนะสำหรับการวิจัยครั้งต่อไป

ควรมีการศึกษาความรู้ทางเพศวิถีศึกษากับนักเรียนโรงเรียนทั้งหมดในสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาชลบุรี และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาชลบุรี รวมถึงต่อยอดไปศึกษากับนักศึกษาในระดับปริญญาตรี และควรมีการศึกษาการแนวทางในการพัฒนาความรู้ทางเพศวิถีศึกษา เพื่อเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมที่เกี่ยวข้องกับความรู้ทางเพศวิถีศึกษาของนักเรียนในอนาคตต่อไป

References

- Alzate, M. M., Dongarwar, D., Matas, J. L., and Salihu, H. M. (2020). The effect of sexual literacy on adolescent pregnancy in Colombia. *Journal of pediatric and adolescent gynecology*, 33(1), 72-82. <https://doi.org/10.1016/j.jpag.2019.09.005>
- Astle, S., McAllister, P., Emanuels, S., Rogers, J., Toews, M., and Yazedjian, A. (2021). College students' suggestions for improving sex education in schools beyond 'blah blah blah condoms and STDs'. *Sex Education*, 21(1), 91-105. <https://doi.org/10.1080/14681811.2020.1749044>
- Bragg, S., Ponsford, R., Meiksin, R., Emmerson, L., and Bonell, C. (2021). Dilemmas of school-based relationships and sexuality education for and about consent. *Sex Education*, 21(3), 269-283. <https://doi.org/10.1080/14681811.2020.1788528>
- Chaimano, M., and Ongkasing, C. (2018). A study of sexuality of teenage pregnancy in school. *Journal of Education Thaksin University*, 18(1), 65-76.
- Corcoran, J. L., Davies, S. L., Knight, C. C., Lanzi, R. G., Li, P., and Ladores, S. L. (2020). Adolescents' perceptions of sexual health education programs: An integrative

- review. *Journal of Adolescence*, 84(1), 96-112.
<https://doi.org/10.1016/j.adolescence.2020.07.014>
- Dhedchawanagon, K., and Wiwatwongwana, R. (2017). Sexuality and identities of the school. In Surasak Wongratanacheewin (Ed.). *The National and International Graduate Research Conference 2017* (pp. 63-73). Khon Kaen University.
- Ezer, P., Kerr, L., Fisher, C. M., Waling, A., Bellamy, R., and Lucke, J. (2020). School-based relationship and sexuality education: What has changed since the release of the Australian curriculum?. *Sex Education*, 20(6), 642-657.
<https://doi.org/10.1080/14681811.2020.1720634>
- Hair, Jr., J. F., Black, W. C., Babin, B. J., and Anderson, R. E. (2019). *Multivariate Data Analysis (8th ed.)*. Pearson Prentice Hall.
- Ministry of Education. (2018). *Determine the type of educational institution and the operation of the educational institution to prevent and solve the problem of teenage pregnancy, Ministerial Regulations B.E. 2018*. Retrieved from <http://law.msociety.go.th/law2016/uploads/lawfile/5bfb8284af122.pdf>
- Ratanaphan, J. (2020). Sexuality education: Impact on social institutions. *Electronic Journal of Open and Distance Innovative Learning*, 10(2), 24-31
- Robinson, K. H., Smith, E., and Davies, C. (2017). Responsibilities, tensions and ways forward: Parents' perspectives on children's sexuality education. *Sex education*, 17(3), 333-347. <https://doi.org/10.1080/14681811.2017.1301904>
- Scull, T. M., Dodson, C. V., Geller, J. G., Reeder, L. C., and Stump, K. N. (2022). A media literacy education approach to high school sexual health education: Immediate effects of media aware on adolescents' media, sexual health, and communication outcomes. *Journal of Youth and Adolescence*, 51(4), 708-723.
<https://doi.org/10.1007/s10964-021-01567-0>
- Sombat, S. (2022). *Sexuality education literacy and life skills among teenagers aged 10-19 years*. Department of Health, Ministry of Public Health.
- Srisa-ard, B. (2017). *Basic Research (10th ed.)*. Suweeriyasan

Received: June 05, 2024

Revised: June 05, 2024

Accepted: June 22, 2024